

PAMÁTKE IVANA DUBSKÉHO

Vprostřed května letošního roku zemřel ve věku nedožitých 97 let filosof Ivan Dubský. Narodil se v Praze, maturoval v r. 1945 v Chrudimi a filosofii vystudoval v prvních poválečných letech na FF UK. Ve svých raných pracích se zabýval Marxem, Hegelem a Feuerbachem. Knižně publikoval mj. studii *Hegels Arbeitsbegriff und die idealistische Dialektik* (1961). Dlouhodobě se věnoval tematice času ve studiích o Hegelovi a Heideggerovi (1961), o románech Alberta Camuse (1967), Marcela Prousta (1980) a Thomase Manna (1982), o Nietzscheovi (1988) a Aureliu Augustinovi (1989) a v dalších příspěvcích. Významné studie věnoval filosofii Jana Patočky (1967) a Ladislava Klímy (1987) a v řadě článků se zabýval interpretací díla Franze Kafky. V sedmdesátých a osmdesátých letech sdílel osud autorů, kteří nesměli v Československu publikovat, a tak přispíval do samizdatových a zahraničních časopisů a sborníků. Po roce 1990 vydal knihy *Filosof Jan Patočka* (1991, 1997²), *Diskurs na téma jedné Klímovy věty a jiné eseje* (1991), *Ve věci Heidegger* (1997), *Per viam. Stati a eseje* (2003) a *O Nietzscheovi* (2016).

K uctění památky Ivana Dubského, který patřil také k přispěvatelům *Reflexe*, přetiskujeme na tomto místě jeho studii o filosofii dialogického principu Martina Bubera.¹ Připomínáme si tím zároveň stoleté výročí prvního vydání Buberovy knihy *Já a Ty* (Lipsko 1923).

Filip Karfík

¹ Studie vyšla původně v časopise *Orientace*, 5, 1970, č. 6, str. 69–74. V téže roce uveřejnil Ivan Dubský studii *Ludwig Feuerbach in der Buberschen Sicht* v knize F. Cerutti a kol., *Studi in memoria di Carlo Ascheri*, Urbino 1970, str. 79–96.